

הזר והזוהר

שלמה יצחק ברסלויער

צילומים: ארכיון 'יתד נאמן' וארכיון 'לב לאחים'

'לא חזרתי בתשובה בשביל להיות 'בסדר', גם שם הייתי בסדר...' • 'אם יצאו עשרים או ארבעים אלף אברכים ל'קירוב', הארץ נהפכת! • 'תן לבן שלך ללמוד תורה. הוצאות הפרנסה שלו - עליי!' • 'אם יציעו לי מיליון דולר על יום אחד שלא אניח בו תפילין, אני אצחק... אתה מבין כמה מאושר אני!' • 'לדעתי הוא היה 'גדול הדור' בקירוב' • **עם תום ה'שבעה', מספרים פעילי קירוב ורכזי השטח של "לב לאחים" ל"יתד השבוע" על המפגש שלהם עם גדול בעלי התשובה בדורנו, רבי אורי זוהר זצ"ל** • וה'חברותא' שמעיד: 'למדתי ממנו לא לעגל פינות. הוא התעקש ללמוד בשלמות, להבין כל דבר עד הסוף. הצעקות בשעת הלימוד בקעו רקיעים...' • 'בזמן האחרון הוא התקשה בראייה ואז גילינו את הידע שלו: היה מקריא גם כשהגמרא סגורה... הבטתי בהתפעלות: לאלו דרגות הוא הגיע!'

של תורה ויראה; של כור היתוך לווהט של אהבת ישראל ומסירות נפש שלא מעלמא הדין.

לחבק את 'העם שבשדות'

מתי התחיל הקשר בין הרב זוהר זצ"ל לבין לב לאחים?

"לפני כשלושים שנה, כש'לב לאחים' החל להתארגן במתכונתו הנוכחית. יצאנו מדי ערב להרצאות ברחבי הארץ, והוא היה במיטבו, רענן, עם חוש הומור מפותח. הוא 'חיבק את העם' שבשדות. זו הייתה תקופה מדהימה. "אני נזכר", משחזר הרב זייבלד, "בדרשה מהשנים הראשונות שאמר בעסיסיות האופיינית שלו: חלמתי חלום ובו אני מפליג באונייה ופתאום האונייה הישבה להיטבע, וראים אלפי ידיים במים שזועקים: תציל! זה התמונה בעיניים! כמה גלגלי הצלה יש לנו לשלוח להם! אנחנו צריכים עוד חבלים להציל את הטובעים!"

"השלב הזה של ההרצאות של 'לב לאחים' היה בו מן ה'חידוש'. הרב אורי זוהר זצ"ל היה הנחשון הראשון. עד אז מתחילת חזרתו בתשובה, הוא לא יצא להרצאות. בהוראת מרן ראש הישיבה הגראמ"מ שך זצוק"ל הוא רק ישב ולמד. וכשהוקם 'לב לאחים' קיבל אור ירוק לצאת להרצאות. ר' ראובן פנחס מבני ברק בא אליו ואמר לו: 'אפשר לעשות הרצאות והגיעו המוני אנשים'."

"עד אז היה מושג של 'חוגי בית מצומצמים', אבל לפוצץ אולמות - זה היה חידוש. הוא ביקש לחלק טפסים ולשאול כמה מעוניינים - בסמינרים או ברישום ילדים, או שיעורי תורה. כל ערב חזרנו עם עשרות רבות של טפסים והתחלנו לשלוח אברכים לטפל בהם. ועלה רעיון שאברכים ילכו לבתים. עלינו למרן הגראמ"מ שך עם קלסרים עמוסי טפסים ואמרנו לו: מי יטפל בזה, ומרן אמר שהוא יוציא את האברכים. ואז כל יום יצא הרב אורי זוהר, וכמויות אברכים התעוררו והתחילו לתת מזמנם לקרב אנשים בבתיים ובבתי מדרש. "אז יצא המכתב המפורסם של מרן הגראמ"מ

"חלפו רק ימים ספורים, והכל נתקע. אני כאילו מתעורר מחלום", אומר לנו בכאב צובט הרב אברהם זייבלד, מנהל 'לב לאחים'. "כשאתה שקוע בעבודה היומיומית אתה לא שם לב לדברים, אבל ככל שחולף הזמן מאז החלל הגר דול שנפער - קשה מאוד להמשיך הלאה כרגיל", הוא מוסיף. הכאב הזה, הוא הכאב העצום על הסתלקותו בסערה השמימה של רבי אורי הלוי זוהר זצ"ל, שכונה השבוע 'שר הקירוב' על ידי הרב אליעזר סורוצקין, מנכ"ל הארגון. הרב זוהר, שהיה לגדול מחזירי התשובה ולגדול החוזרים בתשובה, נסתיק לקעמנו והותיר מאחוריו מורשת מפוארת וחסר עצום.

מאיזה חלום אתה מתעורר, אנחנו מנסים להבין.

הרב זייבלד: "היינו בסרט שלושים שנה... סרט שאותו הפיק הבמאי הטוב מכולם, הרב אורי זוהר. זה משהו שלא נתפס מה שהספיק לעשות. אני ממש מרגיש שאני מתעורר מתוך חלום. איך הוא הספיק כל כך הרבה? ! לא ויתר על החברותות שלו, נסע לחו"ל, כמה אלמנות עודד, התפלל ואמר קדיש על חברים שלו - מאה אנשים לא עושים כיום אחד מה שהוא היה עושה."

"הוא דיבר עם אנשים וידע מה לומר בכל מקום, וכשהיו צריכים להגיע לאן שהוא, הוא סידר, הוא הרים את כל המדינה. הפתיח 'כאן מדבר אורי זוהר' פתח דלתות בכל מקום. הוא לא נעזר בעסקנים, בעצמו היה מרים טלפונים. היו ארגוני חסד ברפואה שניצלו אותו, אין יום שלא דיבר עם רופאים שלא הכיר. לא את הרופא ולא את החולה, אבל 'מדרך הטוב להיטיב' ו'לב לאחים' מעל כולם."

בראיון מרתק חושפים בפנינו הרב זייבלד ובכירים ופעילים נוספים ב'לב לאחים' צוהר לעולמו המופלא של הרב זוהר, שהיה עולמם של בעלי התשובה, מרכז עולמו של הקירוב - הווייה

קוּמִי עוֹרִי / ת. הֶלֶר

מוקדש לזכרו המחייב של הרב אורי זוהר זצ"ל

"נצלו את עובדת מותי כדי להפיץ את רעיון התשובה בעולם". (הרב ד"ר נתן בירנבוים, מחלוצי תנועת התשובה, נפטר בתרצ"ז)

קוּמִי עוֹרִי כִּי בָּא שׁוּב

אוֹרְךָ

שְׁעָרְךָ

זְכְּרוֹן לֹא הֶלֶךְ וְאַבְקָ לֹא פָּרַח

אַיֶּךָ נִפְּלוּ גְבוּרִים

עַל בָּמוֹת - הֶחָלָל?

וַיֵּלֶךְ - וְהִצַּעַד

נוֹתֵר לְךָ שָׁלָל....

קוּמִי אוֹרִי כִּי בָּא הַמְּשִׁכִּיל

וַיִּזְהַר

בְּמִקְוֵהוּ יִשְׂרָאֵל נִסְתַּפֵּג וְנִסְתַּהַר

אוֹי, נִפְּלוּ גְבוּרִים

הֶלְכָּה לְהוֹרוֹת

אֶךָ כִּבֵּשׁ לְךָ דְּרָכִים

וְהוֹתִיר לְךָ אוֹרוֹת!

קוּמִי עוֹרִי בֵּת דּוֹר

כִּי אַתָּם הִמְעַט

רְאֵי הוּא פֶּתַח

וּפִתְחֵי לוֹ גַּם אַתָּ

אִם נִפְּלוּ גְבוּרִים...

לֹא תִקְוִי מוֹלֵךְ?

קוּמִי עוֹרִי וְשׁוּבִי קָבֵל עִם וְעוֹלָם!

קוּמִי עוֹרִי בְּלִילָה

לְרֹאשׁ אֲשָׁמוֹרוֹת

קוּמִי עוֹרִי לְגִדּוֹד

לוֹחֲמֵי הַתְּמוֹרוֹת

וּבִנְפֵל גְבוּרִים

אִם חוֹלֵת אֶהְיֶה

אַתָּ תִּקְוִי. הַיּוֹם,

כִּי נוֹתְרָה

הַתְּשׁוּבָה.

"האבא הסכים, והילד הלך לשיבה.

לאט לאט התקרב והיה צריך כובע. האבא אמר לו: על הכל אחראי הרב אורי זוהר. התקשרו אליו והוא נתן כסף לקנות כובע. היה מתקשר לשיבה ולהורים לבדוק מה עם הבחור, הוא לקח אחריות והרגיש 'אבא' של הילד, בכל פרט ופרט"

"בסוף

הערב הוא שואל אותי מה ההצלחה מעבר לטפסים. השבתי: הוראות קבע של אלף שקל לחודש... הוא אומר לי: היו כאן אלף איש, כל איש נתן שקל?! אמרתי לו: 'לא כולם נתנו...',

הוא תפס אותי ואמר: 'ביקשת רק אלף שקל?! צריך לחזק את האמונה אצלך..."
מתי התחלתי ללמוד בחברותא?
"החברותא החלה מתקופת ההרצאות לפני שלושים שנה. הוא טען שכשירצאים לפעילות יחד, וכדי שיהיה קשר בריא צריך ללמוד ביחד. גמרא למדנו ורק גמרא ועוד מסכת. כל יום בבוקר היתה שעה קבועה בשעות לפנה"צ לפעמים שעה וחצי. זה היה הזמן. זה היה לימוד אני והרב נתן חפץ והרב צבי יעקבזון, והרב אהרן לב הצטרף לפני כמה שנים".

תוכלו לספר לנו חוויות מהלימוד?
"למדתי ממנו לא לעגל פינות. לכל אחד קורה כשהוא לומד, לא הבנת עד הסוף נמשך הלאה... 'מקושיא לא מתים', אצלו זה לא זום. הוא היה נתקע. 'לא הבנת עד הסוף? !, כל דבר חייב להבין עד הסוף. הוא היה הכי סידרי. כפי שהיה אומר תמיד: 'אני לא חוזרתי בתשובה בשביל להיות "בסדר", גם שם הייתי בסדר...'. הוא היה בשלמות, והצעקות שהיו בשעת הלימוד בקעו רקיעים. כל השכנים שמעו עד שהתרגלו... זה היה בלתי נתפס. בהתחלה שכנים צעקו: חברה' תרגעו... והוא תמיד

נתן הרגשה למרות שידע המון לא התנשא עלינו. "בתקופה האחרונה היה קשה לו לראות, היתה לו זכוכית מגדלת, ולפעמים ישב ולא הסתכל בגמרא. למדנו, והוא הקריא בלי לראות כאילו קורא מבפנים גם שהגמרא סגורה. הוא ידע ולא ויתר לעצמו. היה לו זיכרון אדיר, הוא זכר את הכל וחי את זה. גם כשעשה סרט, עשה במקסימום, גם בהרצאה עד המקסימום ולא ויתר על כלום. לא חיפש הנחות לעצמו.

"אבל לאחרונה גילינו את הידע שלו, כפי שא־מרתי הוא לא ראה וישב בעל פה ומצטט רש"י, מצטט תוס' ואני התפעלתי מזה לא האמנתי שה־גיע לכאלו דרגות. הוא חי ארבעים וחמש שנה של עמל. באוטו כשנסענו עם פנס, ישב ולמד. אתה חוזר עייף, הוא הויע בהרצאה, אני כמעט נרדמתי על ההגה והוא ישב ולמד כל הדרך כאילו כעת התעורר. ניצל כל רגע, וברגע שמישהו התקשר, עכשיו צריך לעזור או רישום או טלפון לחו"ל, אז גמרנו.

"זה תופעה נדירה שכן אדם אחד יכול לעשות כל כך הרבה. כעת, אחרי שבוע מההלם הפתאומי, אנחנו מתחילים להרגיש את החסר."

פקס בכתב יד

הרב אברהם גוטשטיין, רכו 'לב לאחים' בא־שקלון, מתקשה להיפרד: "היינו מתייעצים איתו הרבה בנושא רישום ילדים שזה היה כל נפשו, וכל כמה חודשים היה מצלצל ומתעניין כמה ילדים

"פעם אחת סיפרתי לו על התנגדות עזה של אמא אחת. הוא עזב הכל וחייג אליה באופן אישי. כשראה שזה עדיין לא מצליח, אמר לאמא שהוא מוכן לחתום לה על מחויבות אישית להצלחת הבן שלה, ומיד שלח מירושלים פקס עם כל פרטיו האישיים. זה לא סיפק את האם, שאמרה שזה מודפס ושאוּלי אנתנו עשינו את זה במשרדי הארגון. הרב אורי לא התייאש וכתב שוב בכתב יד מכתב, חתם שוב ושלח לה. לראות את הפרי שיצא משם - זה ממש להפליא".

סיפור דומה אני שומע מהרשם הגדול באזור ירושלים, הרב ניכי צרפתי: "האמא לא התרצתה שהבן ילך לשיבה. הוא חייב לעשות בגרות. הרב אורי בא הביתה והתחייב, אני אדאג לו לבגרות, אני אשלם על כל לימודי הבגרות, כשיסיים ללמוד בישיבה. הוא הוציא פתק וחתם על התחייבות כספית על לימודי הבגרות".

הרב טוביה זינגר מבני ברק מספר לנו את סיפורו האישי: "בעבר הייתי רשם 'לב לאחים' באזור המרכז. לפני 17־ שנה רצינו לרכוש דירה בבני ברק, דירת יורשים. ישבנו למשא ומתן עם חלק מהיורשים, ואכן הגענו להסכמות וניגשנו לעו"ד לחתימת חוזה. אך לפתע אחד האחים הודיע שהוא לא מוכן לחתום, לאחר שיש ויכוח על יהלום שהיה חלק מהירושה, וטען שנמכר ללא ידיעתו ולא קיבל את חלקו. המתנו זמן רב ולא נראה שיש פתרון.

"כפעיל ב'לב לאחים' סיפרתי את הדברים לרנץ שלי הרב שלמה וינטרוב והוא הציע לי להתיעץ ולבקש את עזרתו של הרב אורי זוהר. הרב וינטרוב דיבר עם הרב אורי זוהר על העניין ומיד הרב אמר שהוא מוכן להגיע לכל מקום שצריך ולדבר עם האח שמקשה על סיום העסקה.

"יצרתי קשר עם הרב ואמר לי שאגיע אליו וניסע יחד לבית האח שגר במכבים והוא ניסה לדבר אל ליבי. הגעתי לבית הרב ונסענו יחד למכבים. הרב ביקש ממני להמתין ברכב ולא חי מספר דקות הרב יוצא יחד עם האח ואומר לי נוסעים כעת למשרד של העו"ד ברמת גן וחוזמים. הייתי בהלם! עד היום אינני יודע

"באותו הוא ישב ולמד עם פנס.

הוא עייף, הזיע בהרצאה, אני כמעט נרדמתי על ההגה והוא ישב ולמד כל הדרך כאילו כעת התעורר. ניצל כל רגע. אבל ברגע שמישהו התקשר, עכשיו צריך לעזור או רישום או טלפון לחו"ל, אז גמרנו. נדיר שכן אדם אחד יוכל לעשות כל כך הרבה..."

מה אמר לו הרב שהסכים להגיע לחתום ! ! התחלנו את הנסיעה וברוך הרב אומר לאח בשביל מה צריך אותו אצל העו"ד ואם הוא מסכים שיחזור לביתו בירושלים. האח הסכים ואמרתי לו, ניסע לירושלים להחזיר את הרב לביתו, ולאחר מכן נמשיך לרמת גן. הרב לא הסכים בשום אופן שנחזיר אותו וביקש לרדת בצומת שילת ומשם יקח אוטובוס לירושלים. ניסיתי להתנגד היות וזה לא מכובד ולא הוגן, אך הרב התעקש שחבל על הזמן של כולם וביקש לרדת ולהסתדר, אך ביקש היות ואין לו דמי נסיעה אם יש לי 20 שקלים. ביקשתי להשיג לו מונית וגם זה לא הסכים שאשלם. נתתי לרב 20 שקלים, ולאחר מספר ימים קיבלתי בחיבת הדואר מעטפה עם מכתב תודה ! ובצירוף צק ע"ס 20 שקלים !!!!

"נשארה לי מזכרת יקרה מהרב. לא מספיק הטרחה והזמן שהרב השקיע, הרב לא הסכים לקבל תמורה על כך ואף שולח לי מכתב תודה על "העזרה שנתי לי 20 שקלים".

"הפך את הבית"

הרב אברהם זייבלד שלח אותנו לדבר גם עם גב' ש. שכיום בעצמה מנהל ת ב"ס תורני בירושלים ומסייעת רבות לרישום הילדים. וכך היא מספרת לנו: "באחד הימים, הרב צבי חסין והרב טוביה לוונשטיין דפקו בדלת ביתנו בשכונת פסגת זאב ובקשו להיכנס. בעלי לא היה בבית והם נכנסו להמתין לו. חשבתי שהם באו להתרים צדקה. אמרו שרוצים לדבר עם בעלי, חשבתי שמן הסתם הם רוצים צדקה גדולה יותר. בעלי נכנס. הם קמו לכבודו וקבלו אותו במאור פנים. הוא סימן לי עם העיניים מה קורה, גם הוא חשב שמדובר בתרומה והסתבר שלא כך. ישבו ודברו אתנו, וכמה דקות נמשכו לשלוש שעות - וכן החל הקשר.

"הקשר המשיך כקשר טלפוני בעיקר. הם הראו ידע עולמי בכל מיני **המשך בעמ' 36**

ה'דין תורה' אצל הרב סורוצקין

אחד הרכזים נזכר בסיפור מעניין על 'שאלה הלכתית' בדניו 'קדימה' שהייתה פעם לרב אורי זוהר ושולח אותנו לברר פרטים אצל המנכ"ל הרב אליעזר סורוצקין. המנכ"ל, של'טור הפרידה' שכתב בגליון הקודם של 'יחד השבוע' יצאו הדים רבים, נזכר בסיפור ומשתף אותנו בעיקר בגלל המסר, מה אברך אחד יכול לפעול: "לפני כארבע עשרה שנה במוצאי שבת צלצל אלי הרב אורי זוהר ומספר לי ששני פעילי 'לב לאחים' הזמינו אותו לדין תורה' אצלי. מה קרה? הרב בצלאל שפיגל שאחראי ב'לב לאחים' בין השאר על אירועים לגיוס הוראות קבע ביקש ממנו לנסוע באירוע בבאר יעקב בערב הזה ואילו הרב אליהו זלץ פעיל 'לב לאחים' ברמת גן מזמין אותו לבר מצווה. "שאלתי אותו מה כ"כ חשוב באותה בר מצווה שהוא מרגיש צורך ללכת לשם. הרי אתה למדת אותנו שחייבים לגייס משאבים לארגון כי כזה אפשר להציל נשמות. שלושתם היו על הקו ואז הם סיפרו לי את הסיפור הבא:

"כשיצא המכתב הראשון של מרן הגראמ"מ שך וצוק"ל שאברכים יצאו ערב אחד בשבוע ללמוד עם העם שבשדות תורה, יצאה קבוצת אברכים מבני ברק לשכונת נווה יהושע ברמת גן. הרכו שלהם היה אז הרב שלמה וינטרוב שמשמש כיום כרכז אזור המרכז. בין חברי הקבוצה היו הרב אליהו זלץ והרב משה רוט. שניהם היו מקורבים מאוד למשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א, והם פנו אליו ושאלו אותו האם להצטרף לפעילות. המשגיח ענה להם שהוא ייכנס למרן הגראמ"מ שך וישאל אותו. הוא שאל, והתשובה הייתה ברורה: כתבתי שצריך לצאת! כך הם התחילו לצאת לשכונת נווה יהושע ברמת גן והיו בקשר רציף עם שלוש משפחות שלמדו איתם תורה.

"באחד מערבי הפעילות בדיוק שלוש המשפחות לא היו בבית. הם חשבו מה לעשות, האם לחזור לב'ב. אבל הם היו רציניים מאוד והחליטו לפנות לכתובת אחרת של משפ' בויני שהייתה ברשותם. הם הלכו ברגל וכשהגיעו לבית התברר להם שהם 'נפלו' באמצע מסיבת יום הולדת של בעלת הבית. הרב זלץ אמר שהוא לא ידע מה לעשות, אבל כשהזמינו אותם להיכנס ואמרו הנה הגיעו רבנים לברך את בעלת הבית, הוא חשב לעצמו מה לעשות, והחליט לעמוד שתי דקות ולומר דברי ברכה.

"בסיום דבריו הוא חשב על רעיון נוסף, ברשותו היו פרוספקטים של סמינר ואז הוסיף ואמר הבא־תי לכם גם מתנת יום הולדת: סוף שבוע במלון... בעלת הבית הודיעה מיד כי היא מעניקה את המתנה לגיסתה גב' כוכי, כעבור חודשיים בערב פעילות, אחת המשפחות לא הייתה בבית והם החליטו לנצל את הזמן וללכת ולבקר שוב את משפ' בויני. הרי יום הולדת הוא פעם בשנה. בטח הפעם נוכל לשבת וללמוד איתם. הם הגיעו לשם, ובעל הבית אומר להם, אל תשאלו: גב' כוכי חזרה מהסמינר והיא חזרה בתשובה. הם מאוד שמחו וסיכמו לבקר בשבוע אחר אצל המשפחה הזו. כשהגיעו לשם פתחו להם את הדלת והם מבחינים מיד שאווירת נכאים שוררת בבית.

"יש אלוקים', הם שמעו פתאום את האשה אומרת, ואז מספרת להם בעלת הבית, שאחרי שחזרו מהסמינר הם העבירו את הבן שלהם ללמוד בביו"ס דתי. אבל הוא חזר מביו"ס עם שיעורי בית ושאלות על מה שהם למדו על י"ג מידות, והיא לא יודעת לענות לו על השאלות. התקשרתי לבעלי וחשבנו על כל סוגי המידות: מטר, קילומטר, קילו, טון, אבל זה לא הסתדר לנו, איך זה יוצא 13, מה זה 'שלוש עשרה מידות'. בעלי בסוף צעק בטלפון ואמר: 'זהו, מאר אני מחזיר אותו לבית הספר הקודם את סתם 'סיבכת' אותנו, ואיך שבעלי סוגר את הטלפון אתם דופקים בדלת..."

"הרב זלץ והרב רוט התיישבו עם הילד והסבירו לו את הפירוש מה זה י"ג מידות. בהמשך הזמן הם העבירו את הילד ללמוד בביו"ס 'חורב' של החינוך העצמאי'. לא היה להם קשר מיוחד עם המשפ' חה אבל לא עובר הרבה זמן והרב זלץ מקבל טלפון בשעה מאוחרת בלילה מגב' כוכי. מה קרה? אתה זוכר את גיסתי, משפחת בויני? הילד שלהם קיבל את החיידק הטורף ל"ע, הוא נמצא בטיפול נמרץ בתל השומר הופאים אומרים שהוא לא יעבור את היום, אני מבקשת שתפנו לרבנים ותבקשר ברכה עבור הילד. הוא ביקש את השם של הילד. היא אמרה לו שהשם הוא רן, זה שם שנתנו לו ע"ש סבו ששמו היה ראובן.

"הרב זלץ יצא לפני תפילת ותיקין לביתו של רשכבה"ג מרן שר התורה הגאון רבי חיים קניבסקי וצוק"ל ונגש אליו לבקש ברכה. רבי חיים ענה לו: "שיקראו לו אהרן ! הוא אמר לו, אולי ראובן? אבל רבי חיים בשלו שיקראו לו אהרן! הוא המתין עד לאחר התפילה ועלה לרבנתי וסיפר לה את מה שאמר רבי חיים וביקש שתשאל אותו שוב, אבל התשובה חזרה על עצמה:

'אמרתי שיקראו לו אהרן'.

"הוא נסע לבית החלים ושם הוא עשה שינוי השם. הוא רץ לקבלה וביקש שידפיסו מדבקות חדשות ובמקום רן בויני שיהיה כתוב אהרן בויני, חזרו למחלקה ועל כל הניירת הרפואית הדביקו את המדבקות החדשות. כעבור שלושה ימים הילד היה בבית. המשפחה בקשה לערוך סעודת הודיה. לסעודה הזו הגיע הרב אורי זוהר. הוא ביקש מהם דבר אחד: תפתחו שינור בגמרא אצלכם בבית פעם בשבוע ! וכך התחיל השיעור ממנו הפכו למעלה ממאה משפחות לבעלי תשובה. יש אפילו קבוצה לא קטנה של אנשים בני תורה אמיתיים שנוסעים כל שבוע לשמוע את השיחה של המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א..."

"במוצאי השבת יש בר מצווה לאותו ילד, אהרן בויני, והמשפחה ביקשה מאוד שהרב אורי זוהר יש־תתן במסיבה אבל הוא התבקש להגיע לבאר יעקב לכנס של הוראות קבע, וזה היה ה'דין תורה' אצלי. כשכמובן אמרתי לו: 'רבי אורי, הרי אתה לימדת אותנו שהכינוס חשוב יותר ושילך לשם...".

הרב אורי זוהר עם הרב אהרן לב הצטרף